

Η Νέα Τάξη

#195

7 / 2023 (134)

Εγκυκλοπαίδεια - Michael Kühnen 21 - ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Μεταξύ των δημοφιλών κατηγοριών της προπαγάνδας φρικαλεότητας που στρέφονται κατά του εθνικοσοσιαλισμού είναι ο ισχυρισμός ότι τα εθνικοσοσιαλιστικά κόμματα (βλ. Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα) προσπαθούσαν να εγκαθιδρύσουν μια δικτατορία, δηλαδή κατέστειλαν την ελευθερία και χρησιμοποίησαν βία για να εγκαθιδρύσουν και να διατηρήσουν ένα σύστημα διακυβέρνησης ενάντια στη θέληση του λαού.

Η άμυνα ενάντια στην προπαγάνδα της εχθρικής θηριωδίας δεν είναι καθήκον της προπαγάνδας του Νέου Μετώπου, αλλά επαφίεται στη λαϊκή εκπαίδευση (εντός του κόμματος: εκπαίδευση).

Αντίθετα, η κοινότητα του Νέου Μετώπου δηλώνει επιθετικά την απόρριψη της δημοκρατίας δυτικού τύπου με τον κοινοβουλευτισμό της και της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης- από αυτήν πρόκειται να προκύψει ένα κράτος που, υπό την καθοδήγηση του κόμματος, θα επιφέρει μια συνολική πολιτική κινητοποίηση σε όλα τα επίπεδα της *völkisch* ζωής. Αυτό θα οδηγήσει στην κινητοποίηση όλων των *völkisch* δυνάμεων και ενεργειών, ξεπερνώντας έτσι τον σημερινό μείον κόσμο και ανοίγοντας το δρόμο προς τη Νέα Τάξη.

Προϋπόθεση γι' αυτό είναι η πραγματοποίηση μιας πραγματικής *Volksgemeinschaft*, από την οποία και μόνο μπορεί να προκύψει η κοινότητα της βούλησης του έθνους, η οποία θα αποτελέσει τη βάση του συνολικού κράτους.

Έτσι, αυτό που η φρικιαστική προπαγάνδα του εχθρού ονομάζει δικτατορία - το εθνικοσοσιαλιστικό λαϊκό κράτος σε κατάσταση πλήρους κινητοποίησης - στην πραγματικότητα απαιτεί την ελεύθερη και πεπεισμένη συναίνεση και πίστη της μάζας του λαού. Διότι χωρίς αυτό, ούτε

Volksgemeinschaft ούτε έθνος σύμφωνα με την εθνικοσοσιαλιστική αυτοεικόνα είναι νοητά. Η κατάκτηση τους είναι η πολιτική αποστολή μάχης του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος ως φορέα της λαϊκής βούλησης και πρωτοπόρου οργάνωσης του έθνους.

Αλλά μια μορφή κυβέρνησης -ακόμη κι αν συλλαμβάνει πλήρως, εκπαιδεύει, διαμορφώνει και κινητοποιεί τον λαό- που μπορεί να στηρίζεται στη συναίνεση και την πίστη της μάζας του λαού, δεν είναι δικτατορία -ακόμη κι αν έχει τα μέσα εξουσίας της!

Επιπλέον, η συνολική κινητοποίηση του εθνικοσοσιαλιστικού λαϊκού κράτους δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσο προς επίτευξη ενός σκοπού. Καθιστά δυνατή την υπέρβαση της παρακμής του κυρίαρχου μείζονος κόσμου, οδηγεί τους λαούς της Άριας φυλής (βλ. Άριος) πίσω σε έναν τρόπο ζωής σύμφωνο με το είδος και τη φύση, ο οποίος εξασφαλίζει τη διατήρηση και την ανάπτυξη του είδους και πραγματοποιεί έτσι τη Νέα Τάξη. Αλλά αυτή είναι ταυτόχρονα και μια τάξη της σωστά κατανοημένης παράδοσης και της ελευθερίας.

Ως εκ τούτου, το Νέο Μέτωπο απορρίπτει την κατηγορία της προσπάθειας για δικτατορία και δηλώνει με υπερηφάνεια την υποστήριξή του στο ισχυρό, ολοκληρωτικό Εθνικοσοσιαλιστικό Λαϊκό Κράτος, το οποίο μόνο καθιστά δυνατή και διασφαλίζει την επιβίωση και την ανώτερη ανάπτυξη του λαού σύμφωνα με το είδος και τη φύση του - και πραγματοποιεί έτσι την κυριαρχία και την ελευθερία του έθνους.

22 - ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Η πειθαρχία είναι η εσωτερική στάση που απαιτεί το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα (βλ. Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα) από όλα τα μέλη του κόμματος και η οποία υλοποιείται με την υπακοή στο κόμμα, τους ηγέτες και τους υπο-ηγέτες του σε όλα τα επίπεδα (βλ. Führerprinzip).

Η υπακοή είναι η μεγάλη αρετή της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης!

Επομένως, μετά την απαίτηση της πίστης, η απαίτηση της υπακοής είναι η δεύτερη από τις 10 εντολές του πολιτικού στρατού. Όλα τα μέλη του κόμματος, αλλά κυρίως οι πολιτικοί στρατιώτες τους, υπακούουν στο κόμμα και σε κανέναν άλλον. Το κάνουν χωρίς επιφυλάξεις και με όλες τους τις δυνάμεις - ανεξάρτητα από το αν καταλαβαίνουν το νόημα μιας διαταγής ή όχι, ανεξάρτητα επίσης από το αν η διαταγή του κόμματος ανταποκρίνεται στις δικές τους επιθυμίες ή όχι. Για τον πολιτικό στρατιώτη, το καθήκον της υπακοής φτάνει μέχρι τη θυσία της ίδιας του της ζωής:

Όποιος ορκίζεται στη σημαία με τη σβάστικα, δεν του έχει μείνει τίποτα που να του ανήκει!

Ο εθνικοσοσιαλιστής θέλει να υπακούσει για να μπορέσει να νικήσει. Επομένως, όχι η επιβεβλημένη υπακοή των στελεχών, αλλά η πειθαρχία που γεννιέται από την ελεύθερη βούληση και τη διορατικότητα είναι η στάση

του εθνικοσοσιαλιστή απέναντι στη ζωή.

Ο εθνικοσοσιαλιστής μπορεί και πρέπει να σκέφτεται μόνος του- έχει τη δική του προσωπική αντίληψη για τον εθνικοσοσιαλισμό, από την οποία πρέπει να κάνει προτάσεις και να εκφράζει ιδέες. Ο προϊστάμενος είναι υποχρεωμένος να ανταποκρίνεται σε αυτές τις προτάσεις και να παίρνει τις ιδέες και τις προτάσεις στα σοβαρά, είτε για να τις εφαρμόσει είτε για να εξηγήσει γιατί δεν είναι εφαρμόσιμες τώρα ή με αυτόν τον τρόπο. Το καθήκον της υπακοής είναι ωστόσο ένα καθήκον χωρίς όρια και περιορισμούς. Αλλά ο εθνικοσοσιαλιστής δεν πρέπει ποτέ να έχει την αίσθηση ότι είναι μόνο "κρέας για τα κανόνια" και όχι σύντροφος μεταξύ συντρόφων, που συνωμοτεί για τη νίκη που μόνο η πίστη στο κόμμα μπορεί να φέρει.

Η ανώτατη αρχή είναι ο αρχηγός του κόμματος. Μόλις μιλήσει ο ηγέτης, ένα ζήτημα έχει κριθεί οριστικά και δεν μπορεί να υπάρξει καμία αμφιβολία για τη γενική γραμμή του κόμματος. Μόνο όσοι έχουν μάθει να υπακούουν με αυτόν τον τρόπο θα είναι αργότερα ικανοί να γίνουν κατώτεροι ηγέτες ή οι ίδιοι ηγέτες.

Μόνο όσοι έχουν μάθει να υπακούουν θα μπορέσουν μια μέρα να δίνουν εντολές!

Ο εθνικοσοσιαλιστής δεν πρέπει να επιτρέψει να περάσει η απειθαρχία, σε όλες τις μορφές της, ούτε στον εαυτό του, ούτε στους συντρόφους του, ούτε σε κανέναν από τους συντρόφους της ηγεσίας του. Το κόμμα πρέπει να εκκαθαρίζεται ξανά και ξανά από ανθρώπους που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να διατηρήσουν την πειθαρχία, έτσι ώστε να παραμείνει μια επαναστατική αγωνιστική κοινότητα και να μην εκφυλιστεί σε ένα αστικό χοιροστάσιο.

Μετά την επανάσταση, η απεριόριστη και άνευ όρων πειθαρχία που διδάσκει ο εθνικοσοσιαλισμός πρώτα στους κομματικούς του συντρόφους και τελικά σε όλους τους Volksgenossen καθιστά δυνατή την πλήρη πολιτική κινητοποίηση του εθνικοσοσιαλιστικού Λαϊκού Κράτους (βλ. Κράτος) και δημιουργεί έτσι τις προϋποθέσεις για την υλοποίηση της Νέας Τάξης.

23 - ΣΚΥΛΟΜΑΤΙΣΜΟΣ

Στον πνευματικό αγώνα για το μέλλον του ανθρώπου, η ιδεολογία και η κοσμοθεωρία πρέπει να διακρίνονται αυστηρά.

Οι ιδεολογίες *εξηγούν* τον κόσμο και, με τον τρόπο αυτό, διαμορφώνουν μια περισσότερο ή λιγότερο λογική δομή σκέψης που βασίζεται σε πεποιθήσεις - δόγματα. Αυτό δημιουργεί δογματισμό, ο οποίος τυφλώνει τους ανθρώπους που επηρεάζονται από αυτόν στην ποικιλομορφία, την αντιφατικότητα και την πολυπλοκότητα της πραγματικότητας (βλ. επίσης διαφοροποίηση), επειδή δεν βλέπει πλέον τον κόσμο όπως είναι, αλλά όπως θα έπρεπε να είναι σύμφωνα με τις πεποιθήσεις του. Όσο πιο ισχυρή γίνεται μια τέτοια δογματική ιδεολογία, τόσο χειρότερες είναι οι συνέπειές της:

Προσπαθεί να βιάσει την πραγματικότητα και να την αφομοιώσει με τη βία στην κοσμοθεωρία της. Ο δογματισμός δεν μαθαίνει ποτέ από την πραγματικότητα, αλλά προσπαθεί να την καταστείλει, να την κάμψει και να την καταπιέσει, για να την αντικαταστήσει στη συνέχεια με τα δικά του δόγματα. Ο δογματισμός είναι αντίθετος προς τη φύση και εχθρικός προς τη ζωή, αποξενώνει τον άνθρωπο από την πραγματικότητα και συνεπώς από τη φύση και τους βιολογικούς νόμους της ζωής της. Προωθεί και προκαλεί την παρακμή των ανθρώπινων κοινοτήτων.

Όλες οι ιδεολογίες - π.χ. ο χριστιανισμός, η ψυχανάλυση, ο μαρξισμός - βασίζονται στον δογματισμό, αλλά το ίδιο συμβαίνει και με τα κρατικά ή πολιτιστικά συστήματα και τις στάσεις ζωής που, αν και αποκηρύσσουν τη διαμόρφωση μιας κλειστής κοσμοθεωρίας, βασίζονται σε πεποιθήσεις αντίθετες προς τη φύση - π.χ. ισότητα όλων των ανθρώπων, ατομικισμός, "ανθρώπινα δικαιώματα", άρνηση ότι ο άνθρωπος υπόκειται στους νόμους της φύσης και

καθορίζεται από τη βιολογική δομή της κίνησής του. Έτσι και π.χ. ο φιλελευθερισμός, ο καπιταλισμός, η δημοκρατία, ο κοινοβουλευτισμός κ.λπ. είναι δογματικοί και εχθρικοί προς τη ζωή.

Αντίθετα, η κοσμοθεωρία αναγνωρίζει την πραγματικότητα και, ως εκ τούτου, οικοδομεί την κοσμοθεωρία της όχι σε δόγματα αλλά σε γνώσεις που απορρέουν από τους νόμους της φύσης, αντιστοιχούν στην ανθρώπινη φύση και πρέπει να αποδειχθούν στην πραγματικότητα. Μια κοσμοθεωρία είναι πρόθυμη και ικανή να μαθαίνει, να εξελίσσεται και, αν χρειαστεί, να διορθώνεται όταν έχει σφάλει. Αποτελεί ένα "ανοικτό σύστημα" σκέψης σε αντίθεση με το "κλειστό σύστημα" μιας ιδεολογίας. Η κοσμοθεωρία είναι ένα ανοικτό σύστημα σκέψης που βοηθά τους ανθρώπους να βρουν το δρόμο τους στην πραγματικότητα και να εξελιχθούν υψηλότερα μέσα σε αυτήν και σύμφωνα με τους νόμους της ζωής της.

Ο εθνικοσοσιαλισμός είναι μια κοσμοθεωρία και όχι μια ιδεολογία. Η πνευματική του βάση δεν είναι ο δογματισμός, αλλά η επιστημονική επιστημολογία του βιολογικού ανθρωπισμού.

Παρ' όλα αυτά, ο δογματισμός, με τις υποσχέσεις του για απόλυτες βεβαιότητες πίστης και δήθεν απαλλαγμένα από αντιφάσεις, κλειστά συστήματα σκέψης που εξηγούν τα πάντα, είναι ένας μεγάλος πειρασμός στον οποίο μπορούν να υποκύψουν ακόμη και οι εθνικοσοσιαλιστές, αλλά με αυτόν τον τρόπο διαστρεβλώνουν τον εθνικοσοσιαλισμό και προκαλούν πνευματικό εκφυλισμό.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο αγώνας κατά του δογματισμού αποτελεί σημαντικό μέρος της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης και προϋπόθεση για την υλοποίηση της Νέας Τάξης.

Το κύριο προπύργιο του εθνικοσοσιαλισμού στον αγώνα του κατά των δογματικών εκφυλισμών είναι το Sturm-Abteilung του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος (SA του NSDAP), χάρη στο ελεύθερο, ανοικτό πνεύμα του και τη στάση του πολιτικού στρατιώτη που είναι εχθρική προς κάθε μικροσκοπικό σεχταρισμό, ηθικισμό (βλ. επίσης ηθική) και κάθε ψευδή βεβαιότητα.

Ο εθνικοσοσιαλιστής κερδίζει την ασφάλεια και την πίστη του όχι από τα δόγματα αλλά από τους νόμους της ζωής και τη γνώση της ίδιας του της φύσης.

24 - ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Οι βασικές ιδέες του σοσιαλισμού *völkisch* και της οικονομικής τάξης του κορπορατισμού που βασίζεται σε αυτόν είναι η ισότητα των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων όλων των εθνικών συντρόφων, σύμφωνα με την ηθική της εργασίας, και η δικαιοσύνη σύμφωνα με την κατευθυντήρια αρχή του πρωσισμού "στον καθένα το δικό του" - γι' αυτό και ο σοσιαλισμός *völkisch* αποκαλείται συχνά "πρωσικός σοσιαλισμός" στη Γερμανία.

Η στάση του εθνικοσοσιαλισμού απέναντι στη φύση και την έκταση του προσωπικού εισοδήματος των *Volksgenossen* απορρέει από αυτές τις δύο αρχές:

Οι άνθρωποι δεν είναι ίσοι, αλλά διαφορετικοί ως προς τη διάθεση, τα ενδιαφέροντα, την προθυμία για απόδοση. Διαφέρουν ως προς το φύλο, τον χαρακτήρα και τον τύπο του ατόμου (βλ. επίσης διαφοροποίηση). Κατά συνέπεια, το εισόδημα δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι το ίδιο για όλους, αλλά πρέπει να ανταμείβει δίκαια τη συγκεκριμένη απόδοση του ατόμου για την εθνική κοινότητα.

Προκειμένου να μην υπάρχουν ή να μην προκύψουν εκ νέου οξυμένα ταξικά όρια με τον κίνδυνο ταξικής πάλης, που θα διέλυε την εθνική κοινότητα και θα την καθιστούσε αδύνατη, πρέπει να καθοριστούν εισοδηματικά όρια στην κορυφή και στη βάση, τα οποία δεν μπορούν ούτε να ξεπεραστούν ούτε να υπολείπονται.

Το ύψος του εισοδήματος ενός *Volksgenossen* δεν εξαρτάται από το αν είναι προϊστάμενος ή χειρώνακτας, αν έχει καλύτερη ή χειρότερη σχολική εκπαίδευση ή αν προέρχεται από πλούσια ή φτωχή οικογένεια, αλλά **αποκλειστικά** από το πόσο συμβάλλει στη *Volksgemeinschaft* στον τόπο του και σύμφωνα με τις ικανότητές του και πόσο σημαντική είναι η ευθύνη και η σημασία

της εργασίας του για αυτήν. Κατά βάση:

Κάθε εργασία που γίνεται καλά και ανταποκρίνεται στις δικές του ικανότητες και στα όρια απόδοσης είναι σημαντική για την εθνική κοινότητα, ανταμείβεται δίκαια και είναι εξίσου σεβαστή.

Το προσωπικό εισόδημα πρέπει να προέρχεται αποκλειστικά από τη δική του εργασία. Κάθε εισόδημα χωρίς εργασία ή προσπάθεια (εισοδήματα από τόκους, ενοίκια, μισθώματα, κληρονομίες πέραν των προσωπικών σουβενίρ κ.λπ.) εξαιρείται, όπως απαιτεί και το σημείο 11 του κομματικού προγράμματος του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος. Στον εθνικοσοσιαλισμό, μόνο το άτομο εργάζεται και αμείβεται δίκαια γι' αυτό. Το εισόδημά του αντιστοιχεί στην προσωπική του απόδοση. Το ιδιωτικό του εισόδημα είναι ο καρπός της εργασίας του. Έτσι ξεπερνιέται οριστικά ο καπιταλισμός, ο οποίος βασίζεται στη διεστραμμένη ιδέα ότι και το χρήμα μπορεί να "δουλεύει" και έτσι να παρέχει στον ιδιοκτήτη

του ένα εισόδημα χωρίς κόπο και προσπάθεια (βλ. επίσης δουλειά στον τόκο).

Η εθνικοσοσιαλιστική Volksgemeinschaft, ωστόσο, βασίζεται στην ηθική της εργασίας και όχι στην υποταγή στη δύναμη του χρήματος.

25 - ELITE

Ως κοσμοθεωρία του βιολογικού ανθρωπισμού, ο εθνικοσοσιαλισμός υποθέτει ότι η πραγματικότητα της ζωής καθορίζεται από φυσικούς νόμους.

Εκτός από την κληρονομικότητα και τη διαφοροποίηση, η επιλογή στον αγώνα για ύπαρξη είναι ο σημαντικότερος νόμος της φύσης για κάθε μορφή ζωής.

Η επιλογή εξαλείφει ό,τι είναι ακατάλληλο για τη ζωή, οδηγεί την εξέλιξη προς τα εμπρός και επιτρέπει έτσι τη διατήρηση των ειδών και την ανάπτυξη των ειδών.

Αυτοί οι νόμοι της ζωής ισχύουν επίσης για τους λαούς και τις φυλές της ανθρώπινης μορφής ζωής - με τη διαφορά ότι η ελεύθερη βούληση επιτρέπει στον άνθρωπο να ζει προσωρινά σε αντίθεση με τους νόμους της φύσης, προκαλώντας έτσι παρακμή και θέτοντας σε κίνδυνο την επιβίωση του είδους του.

Στον αγώνα για τη διατήρηση και την ανάπτυξη του είδους της φυλής και των λαών των Αρίων, το εθνικοσοσιαλιστικό παγκόσμιο κίνημα με τα κόμματά του προσπαθεί επομένως, ως φορείς της θέλησης των λαών, να γεμίσει όλους τους λαούς και τους συντρόφους της φυλής με τη θέληση να ζουν και να ενεργούν σύμφωνα με το είδος και τη φύση. Αυτό περιλαμβάνει μέτρα φυλετικής υγιεινής καθώς και τη θέληση για κοινότητα (βλ. σοσιαλισμό) αφενός και αφετέρου για σχηματισμό ελίτ μέσα σε όλες τις κοινότητες των λαϊκών συντρόφων. Αυτός ο σχηματισμός ελίτ πρόκειται να εξυπηρετηθεί από το ολοκληρωτικό κράτος που γεννιέται από την εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση, η οποία τελικά οδηγεί στη Νέα Τάξη.

Υπό αυτή την έννοια, το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα εκπαιδεύει όλους τους Volksgenossen - και ιδιαίτερα τους νέους - στην ιδέα της κοινότητας και της διαμόρφωσης ελίτ σε όλα τα

επίπεδα της εθνικής και ατομικής ζωής. Στη Γερμανία, αυτό αντικατοπτρίζεται στο σημείο 20 του κομματικού προγράμματος του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος.

Η εκπαίδευση της ελίτ πραγματοποιείται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η τάξη, ο πλούτος, η καταγωγή και το επάγγελμα, αποκλειστικά με βάση το ταλέντο και τις επιδόσεις - και μάλιστα από τα πρώτα νεανικά χρόνια. Για το σκοπό αυτό, μετά την επανάσταση, δημιουργούνται από το κόμμα και το κράτος σχολεία ελίτ, στα οποία εκπαιδεύεται μια *völkisch* ελίτ σύμφωνα με τις αρχές του Führerprinzip.

Αλλά αυτή η διαμόρφωση της ελίτ αρχίζει ήδη από την εποχή του αγώνα. Το ίδιο το κόμμα, στην αντίσταση ενάντια στην παρακμή του κυρίαρχου μείον κόσμου, καθώς και ενάντια στις διώξεις από τους πολιτικούς αντιπάλους και στον αγώνα για την επανάσταση και τη Νέα Τάξη, διαμορφώνει μια μαχητική ελίτ μέσω του σχηματισμού στελεχών (βλ. επίσης Στέλεχος).

26 - ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ ΕΛΙΤ

Ο βιολογικός ανθρωπισμός, ως επιστημονική θεωρία της γνώσης του εθνικοσοσιαλισμού, επιδιώκει τη γνώση των νόμων της ζωής. Ως πολιτική δύναμη, το εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα διαμορφώνει στη συνέχεια την πραγματικότητα της ζωής των ανθρώπων και τη φύση και τη μορφή του εθνικού κράτους με βάση αυτούς τους νόμους.

Ένας από τους σημαντικότερους νόμους της ζωής, εκτός από την κληρονομικότητα και τη διαφοροποίηση, είναι ο αγώνας για την ύπαρξη, ο οποίος στη φύση οδηγεί στην επιλογή των καλύτερων και ικανότερων για ζωή και στην εξάλειψη των κατώτερων και ακατάλληλων για ζωή. Κάτω από τις συνθήκες της πολιτισμικής ανάπτυξης και υπό τον διαρκή κίνδυνο της παρακμής, αυτός ο νόμος της ζωής, που καθιστά δυνατή τη διατήρηση του είδους και την ανάπτυξη του είδους, κινδυνεύει στον άνθρωπο από μια τεχνητή μείζονα επιλογή (βλ. επίσης Untermensch). Μέσα στην Άρια φυλή (βλ. Άρια) αυτή η λανθασμένη ανάπτυξη είναι πολύ προχωρημένη.

Ως εκ τούτου, το εθνικοσοσιαλιστικό παγκόσμιο κίνημα, ως οργανωμένη θέληση για ζωή της Άριας φυλής, απαιτεί μια οξεία επιλογή και σχηματισμό ελίτ σε όλα τα επίπεδα της εθνικής, φυλετικής και ατομικής ζωής, προκειμένου να επιστρέψει σε έναν πολιτισμό σύμφωνο με το είδος και τη φύση.

Αυτοί οι στόχοι βρίσκονται και πάλι στα κομματικά προγράμματα των εθνικοσοσιαλιστικών κομμάτων, καθένα από τα οποία θέλει να αναδείξει μια ελίτ μέσα στο λαό του.

Στην περίοδο του αγώνα, αυτό συμβαίνει κυρίως μέσω των απαιτήσεων του ίδιου του επαναστατικού αγώνα, ο οποίος παράγει μια μαχητική ελίτ. Μετά την επανάσταση, σχηματίζεται μια κρατική ελίτ σε όλα τα επίπεδα - στο πλαίσιο της συνολικής κινητοποίησης του εθνικοσοσιαλιστικού λαϊκού κράτους. Ο σχηματισμός της ελίτ πραγματοποιείται φυσικά με έμφαση στην αναπτυσσόμενη ανδρική νεολαία, η οποία γίνεται έτσι ο εγγυητής της πορείας προς τη Νέα Τάξη.

Στο κομματικό πρόγραμμα του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος, η εκπαιδευτική πολιτική καθορίζεται στο σημείο 20. Σύμφωνα με αυτό, κάθε προικισμένο αγόρι, ανεξάρτητα από τη θέση, την καταγωγή και τον πλούτο των γονέων του, θα πρέπει να προωθείται από το κράτος, έτσι ώστε να μεγαλώνει μια πραγματικά *völkisch* - και όχι ταξικά δεσμευμένη - ελίτ. Όποιος διαθέτει ταλέντο και κλίση σε έναν συγκεκριμένο τομέα θα πρέπει να ενθαρρύνεται σε αυτόν, έτσι ώστε όλες οι ικανότητες των συντρόφων του λαού να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την εθνική κοινότητα και η ίδια η αναπτυσσόμενη νεολαία να διαμορφωθεί σε ανθρώπους που ωριμάζουν στην ενσάρκωση της ύψιστης αξίας της φυλής και της προσωπικότητας, όπως κάποτε απαιτήσε ο Φύρερ στο "Mein Kampf".

Τα σχολεία της ελίτ του εθνικοσοσιαλιστικού λαϊκού κράτους, όπως αυτά υπήρχαν στο Τρίτο Ράιχ με τα NPEAs (γνωστά ως "Napolas") και τα σχολεία του Αδόλφου Χίτλερ και επρόκειτο

να στεφανωθούν από τα Κάστρα Τάξης και το Λύκειο του Κόμματος, εξυπηρετούν επίσης αυτόν τον σκοπό.

Η κοινότητα σκέψης του Νέου Μετώπου αναλαμβάνει το αίτημα του κομματικού προγράμματος καθώς και τα συγκεκριμένα σχέδια του Τρίτου Ράιχ. Μετά την επανάσταση, αγωνίζεται για την εγκαθίδρυση του:

"Nationalpolitische Erziehungsanstalten" (NPEA) ως σχολεία ελίτ για αγόρια από την ηλικία των 10 ετών για την εκπαίδευση μιας επαγγελματικής ελίτ για το κράτος völkisch,

"Σχολεία του Αδόλφου Χίτλερ" ως σχολεία ελίτ για αγόρια από την ηλικία των 14 ετών που δείχνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ενθουσιασμό για τον εθνικοσοσιαλισμό, για την καλλιέργεια μιας ταυτόχρονης επαγγελματικής, πολιτικής και μαχητικής ελίτ για το κόμμα,

Κάστρα παραγγελιών για την εκπαίδευση των κατώτερων και μεσαίων ηγετικών στελεχών του κόμματος και των παραρτημάτων του (βλέπε επίσης Führerprinzip),

το γυμνάσιο του κόμματος για την εκπαίδευση του ανώτερου ηγετικού σώματος του κόμματος με τη μορφή ακαδημίας για τη ζωή και την κρατική ηγεσία,

καθώς και μια πληθώρα άλλων σχολικών και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, τα οποία όλα και σε όλα τα επίπεδα εξυπηρετούν την επιθυμητή εκπαίδευση της ελίτ του völkisch και διασφαλίζουν έτσι το μέλλον του έθνους.

Διασκέδαση κάτω από τη σβάστικα

Ο εθνικοσοσιαλιστικός ακτιβισμός έχει και τις πιο ανάλαφρες στιγμές του! Ακολουθεί ένα απόσπασμα από το βιβλιαράκι του Gerhard Lauck "Fun Under the Swastika".

15.

Ένα ζεστό καλοκαιρινό απόγευμα καθόμουν στο γραφείο του αξιωματικού υπηρεσίας με την μπροστινή πόρτα ανοιχτή, ενώ διάβαζα κάποια ναζιστική λογοτεχνία. Έτυχε να σηκώσω το βλέμμα μου και με την άκρη του ματιού μου είδα ένα μεγάλο μαύρο κεφάλι με ατημέλητα χείλη, μεγάλα στρογγυλά μάτια και ένα άφρο που έμοιαζε με εκείνο του *Μπακ Γουίτ* της παλιάς κωμικής σειράς *Our Gang*.

Έτσι, χωρίς να κάνω καμία ξαφνική κίνηση, αποφάσισα ότι είτε θα μπορούσα να πάρω το παλιό 38άρι και να τον σημαδέψω, είτε να σηκωθώ και να κυνηγήσω το φάντασμα ανατολικά προς την πόλη των αράπηδων. Αντ' αυτού σκέφτηκα να τον τρομάξω πραγματικά- γύρισα τον διακόπτη κάτω από το γραφείο του αξιωματικού υπηρεσίας που έκρουε τον συναγερμό. Την ώρα που ο Μαύρος εξακολουθούσε να ρίχνει μια καλή ματιά στο εσωτερικό του Rockwell Hall, η σειρήνα έσκασε! Και ακριβώς όπως παλιά, ο Μαύρος το έσκασε και έφυγε σε κλάσματα δευτερολέπτου. Όταν κοίταξα έξω από την μπροστινή πόρτα στην οδό 71st, ορκίζομαι ότι είδα καπνό να βγαίνει πίσω από τις φτέρνες του Μαύρου καθώς έτρεχε προς τη Western Avenue.

16.

Όταν απαντούσαμε στο τηλέφωνο του Rockwell Hall, δεχόμασταν κάθε είδους περίεργα τηλεφωνήματα, από απειλές για βόμβες μέχρι ανθρώπους που μας καλούσαν ζητώντας μας βοήθεια, επειδή δεν μπορούσαν να πάρουν βοήθεια από το αστυνομικό τμήμα. Αλλά ένα τηλεφώνημα που μου έχει μείνει στο μυαλό είναι όταν ένας νέγρος τηλεφώνησε πραγματικά αναστατωμένος για μια από τις Γραμμές μας για τη Λευκή Δύναμη! Και είπε: "*Καλύτερα να λύσετε τις αλυσίδες αυτού του φτωχού μαύρου που έχετε στο υπόγειο του Rockwell Hall*".

Ο καλούντας αναφερόταν σε μια τηλεφωνική γραμμή White Power που κάναμε με έναν από τους Stormtroopers μας να μιμείται έναν Μαύρο που ονομάζεται *Dry Ice Washington* και έναν άλλο Stormtrooper *Johnny White*, όπου ο *Dry Ice* έβγαине κρυφά από το κλουβί του στο υπόγειο και έκανε μια τηλεφωνική γραμμή, και ο Stormtrooper *Johnny White* έμπαινε προς το τέλος και έπιανε τον *Dry Ice* να στέλνει κρυφά ένα μήνυμα. Ο *Johnny White* έλεγε, "*Γύρνα πίσω στο κλουβί σου Dry Ice. Ξέρεις ότι εσείς οι μαύροι υποτίθεται ότι δεν πρέπει να κάνετε hotlines με λευκή δύναμη!*"

Εκείνη την εποχή είχαμε τέσσερις τηλεφωνικές γραμμές. Μια επαφή στην τηλεφωνική εταιρεία είπε ότι οι τηλεφωνικές μας γραμμές ήταν οι πιο συχνά καλούμενες σε ολόκληρη την πόλη. Ακόμα και οι μαύροι τηλεφωνούσαν.

17.

Σε ερώτηση δημοσιογράφου για τον αυτοπροσδιορισμό του, ο Λάουκ απάντησε: "*Είμαι απλώς ένα σύμβολο του σεξ και ένας γραφειοκράτης.*"

